

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 129.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001222624/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

For det første kunde han jo aldrig faa hende, det var een Ting. Men for det andet vilde det jo sletikke passe for en simpel Bjærgmands Søn som ham. — Men han forstod alligevel nu bedre dét i disse her Minnesange, som Wigand lærte ham: at de dér kunde beundre eller tjene en Dame, som de aldrig turde tænke paa at blive gift med. — I de nærmeste Dage efter at han her igjen havde seet Jomfru Ursula, lærte han sig flere af disse Digte udenad. Og de var virkelig meget kjønne, han forstod det bedre nu end før.

Han saae hende i de følgende Dage flere Gange hos hendes Fæster. Han syntes sagtens, han kunde have digtet nogle af den Slags Sange om hende, for han kunde ikke lade være at sammenligne hende med saa meget og lave Billeder om hende. Han vidste ikke, hvad han selv mente med det: men han syntes, hendes Væsen det var baade som et Barn og som en gift Kones; man var i Grunden sletikke bange for hende. Hvem nu hun engang skulde blive gift med?

Noget, som de unge snakkede meget om — baade Christian og Moriz og Jomfru Ursula — ja, ogsaa denne her Georg Kieritz, for han blev ved at komme der — var, at de vilde til Hørselbjærgen Valborg Aften og see Fru Venus — og tillige Heksene, som fløj fra Thüringen til Bloksbjærg.

Martin huskede jo nok, at hans Moder havde lagt sig paa Korsvejen der til Vatterode-Siden og seet Heksene komme over Mansfeld ad Brocken til. Om det var saadant noget, der var deres Mening, det vidste han jo ikke. Men for Resten syntes han, det var underligt at tale saa lystigt om den Slags Ting. Det med Fru Venus maatte jo vel nok være Spøg. De talte særlig om, at *han* skulde see Fru Venus. Men noget galt kunde det nu da ikke være, for Jomfru Ursula lo og snakkede op om det med de andre ogsaa.

Han troede næsten ikke, det var bleven til; men hen paa Eftermiddagen den 30. April kom de ganske rigtig efterhaanden allesammen ind til Cotta's. Der var de Mandspersoner, som er nævnt, og Jomfru Ursula, og desforuden nogle andre unge Piger, som han her saae første Gang, men som han kunde forstaa hørte med til Bekjendtskabet.

De unge Piger red paa Æsler, for det var jo noget langt, og Karlfolkene gik, — først ud til Wutha og saa videre